

Angielski na wesoło

cele	zabawa nauka języka obcego stymulacja pamięci ćwiczenie orientacji w schemacie własnego ciała ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej ćwiczenie refleksu autoprezentacja podniesienie nastroju i energii
metody	oglądowa, słowna, praktyczna, ruchowa, muzyczna
organizacja czasowa	15 minut
potrzebne zasoby i materiały	odtwarzacz muzyki i nagranie piosenki, kolorowe kartki w podstawowych kolorach, piłka, plastikowe duże kubki
przebieg	<p>1) Powitanie: piosenka „Hello, hello, how are you?” z pokazywaniem umownych gestów na odpowiednie słówko:</p> <p><i>Hello, hello, hello, how are you?</i> <i>Hello, hello, hello, how are you?</i></p> <p><i>I'm good.</i> <i>I'm great!</i> <i>I'm wonderful!</i> <i>I'm good.</i> <i>I'm great!</i> <i>I'm wonderful!</i></p> <p><i>Hello, hello, hello, how are you?</i> <i>Hello, hello, hello, how are you?</i></p> <p><i>I'm tired.</i> <i>I'm hungry.</i> <i>I'm not so good.</i> <i>I'm tired.</i> <i>I'm hungry.</i> <i>I'm not so good.</i></p> <p><i>Hello, hello, hello, how are you?</i> <i>Hello, hello, hello, how are you?</i> <i>Hello, hello, hello, how are you?</i> <i>Hello, hello, hello, how are you?</i></p> <p>2) Pytamy seniorów i rodziców o samopoczucie (dzieci przysłuchują się): „ How are you today”. Jeśli senior pamięta słówko dotyczące samopoczucia (np. good, great, wonderful, bad), mówi, jak się czuje, jeśli nie pamięta, pokazuje umowny gest.</p>

	<p>3) Wprowadzenie słownictwa związanego z kolorami poprzez pokazanie kolorowych kartek i nazwanie kolorów (kilkukrotnie powtarzana nazwa polska i angielska).</p> <p>4) Zabawa „piłka parzy” - kto otrzyma piłkę musi powiedzieć nazwę jednego zapamiętanego koloru i odrzucić piłkę do prowadzącego.</p>
wymagane umiejętności/ kompetencje prowadzącego	<ul style="list-style-type: none"> - kwalifikacje z zakresu nauczania języka angielskiego - doświadczenie w pracy z małymi dziećmi
rekomendacje	<p>W czasie śpiewania piosenki wszyscy - łącznie z seniorami - stoją. Podczas rzutu piłką uczestnicy siedzą na krzesłach w kręgu. Aby zachęcić dzieci do uczestnictwa prowadzący może zaprosić je do wykonania wieży z kolorowych kartek i dużych kubków plastikowych (na zasadzie kubek - kartka - kubek - kartka - id. nazywając przy okazji kolory). Kolory powtarza się także podczas kolejnych zajęć, np. naklejając kolorowe kartki na ścianie i prosząc o wskazani właściwego.</p>

Tańcowała igła z nitką

cele	zabawa wzbogacanie wiedzy i doświadczenia na temat cech przedmiotów (dla dzieci) wzbogacanie języka (dla dzieci) ćwiczenie reminiscencyjne (dla seniorów) ćwiczenie uwagi i koncentracji ćwiczenie motoryki małej ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej ćwiczenie orientacji w przestrzeni ćwiczenie kreatywności
metody	oglądowa, słowna, praktyczna, multisensoryczna
organizacja czasowa	20-30 minut
potrzebne zasoby i materiały	obrazek z nitką i igłą, tekst wiersza, fartuszek kuchenny, koce uczestników, nitki i igły prawdziwe oraz w wersji bezpiecznej dla dzieci (czyli grube plastikowe igły, kolorowe włóczki lub sznurówki), metki z imionami i nazwiskami uczestników, dziurkacz punktowy, wzór pracy plastycznej (tekturka z dziurkami i przeplecioną włóczką tworzącą dowolny wzór)
przebieg	1) Zaprezentowanie wszystkim uczestnikom obrazka z igłą i nitką - omówienie, co się na nim znajduje. 2) Zaprezentowanie dzieciom igły i nitki (tej w wersji dla dzieci) - „zobaczcie, igła kłuje” - dzieci mogą dotknąć, „zobaczcie, nitka jest bardzo długa”, wyciągnięcie i założenie przez prowadzącego fartuszka - „zobaczcie, nitka i igła uszyły mój fartuszek”. 3) Zapowiedź, że przeczytany zostanie z pewnością znany naszym seniorom wiersz, który powstał 80 lat temu - „Tańcowała igła z nitką” Jana Brzechwy. „Czy Państwo pamiętacie ten wiersz?”. Przeczytanie wiersza przez prowadzącego lub jednego z seniorów: Tańcowała igła z nitką, Igła - pięknie, nitka - brzydko. Igła cała jak z igielki, Nitce płaczą się supelki. Igła naprzód - nitka za nią: "Ach, jak cudnie tańczyć z panią!" Igła biegnie drobnym ściegiem, A za igłą - nitka biegiem. Igła górą, nitka bokiem,

	<p>Igła zerka jednym okiem, Sunie zwinna, zręczna, śmigła. Nitka szepce: "Co za igła!" Tak ze sobą tańcowały, Aż uszyły fartuch cały!</p> <p>4) Zapraszamy wszystkich uczestników do stołu. Seniorzy otrzymują koce, metki z imionami i nazwiskami oraz igły i nitki. Ich zadaniem jest przyszyć metek na koce, tak aby łatwo je było zidentyfikować. Dzieci wraz z rodzicami otrzymują kartoniki i zadanie - muszą zaznaczyć wzór, przedziurkować karton i przewlekać igłę i nitkę przez dziurki.</p> <p>5) Prezentacja efektów pracy - prowadzący podchodzi do poszczególnych uczestników i chwali za efekty.</p>
wymagane umiejętności/ kompetencje prowadzącego	- doświadczenie w pracy z małymi dziećmi
rekomendacje	<p>Dzieci mogą dekoncentrować się podczas czytania wiersza, osoba czytająca musi więc recytować w interesujący i wyrazisty sposób, nie rozwlekając się zbyt długo. Podczas manualnej części zajęć większość seniorów może potrzebować pomocy przy nawleczeniu nitki na igłę - można poprosić rodziców o udzielenie wsparcia seniorom. Dzieci nie są w stanie wykonać pracy manualnej samodzielnie, muszą się zdać na rodziców. Kiedy dziurki będą gotowe, dzieci mogą rozpocząć przeplatanie włóczki lub sznurówki. Należy także pozwolić na swobodną zabawę włóczką.</p>

Zabawy z piaskiem

cele	zabawa wzbogacanie wiedzy i doświadczenia na temat cech przedmiotów (dla dzieci) wzbogacanie języka (dla dzieci) ćwiczenie reminiscencyjne (dla seniorów) ćwiczenie wyobraźni (dla seniorów) ćwiczenie motoryki małej, transferowania i precyzji ruchów ćwiczenie spostrzegawczości ćwiczenie kreatywności
metody	praktyczna, multisensoryczna, wyobrażeniowa
organizacja czasowa	20-30 minut
potrzebne zasoby i materiały	pojemniki z piaskiem, muszelki, łopatkki, duże butelki plastikowe z zakrętkami, lejki, miski (najlepiej szerokie przezroczyste plastikowe typu „sałatkowe”), siatki (po owocach), chustki materiałowe
przebieg	<p>1) Zapowiedź, że seniorom zostaną zakryte oczy chustkami i będą musieli zgadnąć, czego dotyczą.</p> <p>2) Każdy senior otrzymuje miskę z nasypanym piaskiem, padają interpretacje: „sól”, „mąka”, „piasek”. Każdy może ściągnąć chustkę i sprawdzić, co to takiego. Prowadzący może skomentować, że piasek jest znad morza i że jego intencją było przywołać wspomnienia o wakacjach spędzonych nad morzem. Przy okazji może zapytać, które z dzieci było już kiedyś nad morzem. W tym momencie dzieci mogą już otrzymać pojemniki z piaskiem, lejki i butelki, i rozpocząć nasypywanie piasku do butelek.</p> <p>3) Następnie seniorom ponownie zakrywa się oczy chustkami i każdy otrzymuje pakiet muszelek, które musi dotknąć, zanim je dokładnie obejrzy.</p> <p>4) Po ściągnięciu chustek seniorzy mogą utworzyć dowolną kompozycję z muszelek w swoich miskach, wzbogacając pracę o siatki (w stylu sieci rybackich). Dzieci przy wsparciu rodziców wrzucają muszelki do butelki, przy okazji sprawdzając, które muszelki się zmieszczą, a które są za duże. Po zakręceniu powstają butelki sensoryczne, które po zajęciach dzieci mogą zabrać do domu.</p> <p>5) Prezentacja efektów pracy - prowadzący podchodzi do poszczególnych uczestników i chwali za efekty.</p>
wymagane	- doświadczenie w pracy z małymi dziećmi

umiejętności/ kompetencje prowadzącego	
rekomendacje	Dzieci mogą przedłużać zabawę związaną z nasypywaniem piasku przez lejek, należy im pozwolić na to, dopóki są tym zainteresowane. Prowadzący lub rodzic powinien zwrócić uwagę dziecka na różnorodność cech muszelek - kolory, faktury, wielkości. Dużo czasu zajmuje zastanianie oczu seniorom, dlatego ważne, by zajęło się tym równocześnie kilka osób, w tym rodzice.

Projekt realizowany jest w ramach projektu grantowego „Generator Innowacji. Sieci Wsparcia”, prowadzonego w formule inkubatora innowacji społecznych, przez Towarzystwo Inicjatyw Twórczych „e”. Projekt finansowany był ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020. Wkład własny zapewniła Polsko-Amerykańska Fundacja Wolności w ramach Programu „Uniwersytety Trzeciego Wieku – Seniorzy w akcji”.